

[Justitsministeren]

end at det er sket før den 1. november, altså i den tidligere ministers tid, og at den er iværksat med virkning fra den 1. november. Der er her tale om en undersøgelse, hvor det er nødvendigt, at man for at få et rimeligt resultat af den behandler en række kommente sager – man har ikke mulighed for at bruge gamle sager – og så ved hjælp af det materiale, der ligger om de enkelte sager, danner sig et tilfredsstillende kendskab til, om det kan være rigtigt i visse tilfælde at indføre en 7 dages regel, sådan som det konservative folkeparti, og jeg forstår også andre, egentlig gerne ser. Men jeg må i øvrigt mene, at den øvrige del af vurderingen af forslaget skal ske i retsudvalget.

Knud Lind (FP):

Jeg vil gerne spørge justitsministeren i denne forbindelse, om han ikke mener, at en mere generel prioritering af voldssagerne og dermed hurtig pådømmelse måske ville være mere retfærdig, også af hensyn til den sigtede. Med al respekt for det, at de pågældende får et chok, når de møder deres voldsmand næste dag, kunne man jo også stille det spørgsmål: får de et mindre chok ved at møde ham 7 dage efter?

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg er bestemt ikke tilhænger af vold, og jeg ønsker heller ikke, at vi skal nære forkeret medlidenhed med dem, der begår vold, men jeg må jo sige, at der er også andre forbrydelser i dette samfund. Hvad med at fremskynde retssagerne mod dem, der begår overgreb mod deres lejere? Og hvad med at fremskynde retssagerne mod dem, der begår økonomiske forbrydelser? De fortjener da også at fremskyndes.

Hagen Hagensen (KF):

Til hr. Knud Lind vil jeg gerne først sige, at der er forskel på 7 dages reglen og den regel, vi foreslår for fængsling i voldssager. Der er ikke tale om, at man i voldssager skulle komme ud, før sagen er pådømt. Det er muligt, at det i enkelte tilfælde kan ske inden for de 7 dage, og at der så er sket en anke, men det er da også det eneste, der kan være tale om.

Må jeg sige, at hr. Bernhard Baunsgaards bemærkninger om, hvilke sager der i øvrigt

vil være at fremme, ligger jo i udkanten for ikke at sige helt uden for det, vi drøfter her i dag, så det skal jeg i hvert fald ikke røre ved.

Hvad der får mig til at gøre nogle yderligere bemærkninger, er justitsministerens stilling, som jeg finder ejendommelig. Justitsministeren synes at ville sikre voldsmanden bedre end offeret. Det var det, jeg måtte få ud af det, og det er skuffende. Der er større hensyn, hr. minister, at tage til offeret end til den, der har slået ham ned. Det er vist noget, som vi næsten alle sammen må gå ind for som noget, der er ret og i orden. Voldsmandens stilling må være den, at han må tåle for det, han har gjort, et afsavn af frihed for en periode, men offeret skal ikke, hvor ubehageligt det så må være, være udsat for at møde ham, der har slået ham ned måske med en cykelkæde eller noget andet, og hvor det måske kan befrygtes, at der sker akkurat det samme igen, fordi man har været så formastelig at melde dette overfald.

Jeg synes, det er rystende, at ministeren kan sige noget sådant, og jeg synes, det ligger fjernt fra det, som vi tilstræber og bør tilstræbe her, at beskytte befolkningen, således at den trygt kan færdes i ro og orden. Hvis vi skal til at tage hensyn til dem, der begår volden, for vi tager hensyn til de øvrige, erkender jeg, at afstanden mellem ministerens og min opfattelse er så stor, som den overhovedet kan blive. Jeg er skuffet, meget skuffet over, hvad ministeren sagde her.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg synes ikke, hr. Hagen Hagensen skal være så voldsomt skuffet, for hvis han har opfattet min udtalelse på den måde, at jeg ønsker at sikre voldsmanden bedre end offeret, er der tale om en total misforståelse. Det, jeg sagde, var, at når hr. Hagen Hagensen siger – og siger det så betingelsesløst – at intet sagesløst offer bør udsættes for at møde sin voldsmand dagen efter overfaldet, bliver jeg betænkelig. Hvis et sådant synspunkt skal være et bærende udgangspunkt for vores behandling af en række sager, kan det føre, sagde jeg, ubehagelig, og jeg vil gerne tilføje belastende, vidt. Jeg har ikke dermed på nogen måde villet give udtryk for, at man skal hæge om voldsmand eller stille dem bedre end ofre.